

Artikel van de Maand – Januari 2010

Geestelijke krachtmetingen als zendingsmethode – IV – Daniël en zijn vrienden

Door Dr. Steef van 't Slot

Afwisselend met de Genesis-serie kijken we naar voorbeelden van geestelijke krachtmetingen bij voorhoede-gevechten. Eerder zagen we zulke ontmoetingen met Farao, Amalek en Bileam en onlangs bekeken we er enkele in Samuël en Koningen. Vandaag zien we er vijf in Daniël, binnen een interculturele context.¹ Daniëls naam betekent ‘God is mijn Rechter’ of ‘God zal oordelen’. Deze waarheid zien we in de confrontaties tussen God en Babylons afgoden. Een oordeel (= scheiding) tussen waar en vals vindt vijfmaal plaats in de hoofdstukken 2-6.

Geestelijk krachtmetingen zijn door God ontworpen zendingsgereedschap. We zien de *eerste* in hoofdstuk 2. Daniël was speciaal toegerust om Babylons afgoden met God te confronteren.² Hij vond succes daarin niet vanzelfsprekend en betrok er zijn vrienden bij als gebedspartners, tot hij openbaring kreeg. Zij baden voor hun redding en prezen God voor Diens antwoord.³ De droom over het komende Koninkrijk⁴ is een juweeltje van OT openbaring over het Vrederijk. Het bevat de boodschap van Gods universalistische doel – erkenning als God van alle natiën. Toen Daniël in Babylon was, verlangde de koning kennelijk naar waarheid en realiteit,⁵ vond deze en geloofde er – tijdelijk – in.⁶ De ware God eert de ware zoeker met ware openbaring, die dan de vinder de verantwoordelijkheid geeft deze te geloven en ernaar te handelen. Nebukadnezar deed dat niet en richtte enige jaren later een groot beeld op – voor zichzelf.

Dit leidde in hoofdstuk 3 tot een vuurdoop⁷ voor Daniëls vrienden. We zien hun toewijding aan God in hun bereidheid hun levens voor Hem af te leggen: een *tweede* krachtmeting ontstond toen de koning zei ‘Welke god kan u uit mijn hand redden?’⁸ Daar kwam hij snel achter, voor een internationaal gezelschap van getuigen, want God keerde deze duivelse samenkomst om in een vooruitblik naar wat komt: alle volken, stammen, talen en natiën die voor Zijn Troon staan.⁹ De belijdenis van deze mannen raakt ons diep: ‘Hij zal ons redden ... maar zelfs indien niet ... zullen we toch uw goden niet dienen.’¹⁰ Slechts met grote vastberadenheid zijn zendelingen bestand tegen zo’n vervolging en kunnen ze de natiën leren dat geen andere god kan redden.¹¹ Deze mannen waren geen ‘vakmensen’; toch waren ze 100% echte zendelingen!

¹ Zie ook mijn artikel van januari 2009 ‘Zendingstraining in Babylonië’

² Dan. 2:27,28

³ Dan. 2:17-19 en 20-23 respectievelijk

⁴ Dan. 2:34,44

⁵ Dan. 2:5,6

⁶ Dan. 2:29-47

⁷ Zie Matt. 3:11b

⁸ Dan. 3:15

⁹ Op. 5:9 & 7:9

¹⁰ Dan. 3:17,18

¹¹ Dan. 3:29

In hoofdstuk 4 zien we de *derde* krachtmeting, ook erg belangrijk vanwege de aanwezigheid van alle natiën. Nebukadnezar had een les geleerd maar leefde er niet naar; zijn woorden waren slechts lippendienst aan God; in zijn hart verheerlijkte hij zichzelf.¹² In een door Daniël geïnterpreteerde droom werd hij gewaarschuwd zich te bekeren – maar liet het gegeven jaar ongebruikt.¹³ Het wonder dat volgde nadat N. voor 7 jaar een dierenverstand kreeg, is dat hij in grotere koninklijke waardigheid hersteld werd dan hij daarvoor had. Dat onderstreepte Daniëls eerdere woorden:¹⁴ ‘Hij stelt koningen aan en zet ze af’. Vervolgens sprak N. een mooie belijdenis uit.¹⁵ Dat is het laatste wat we van hem horen. God was hem heel genadig door hem Zijn soevereiniteit te openbaren en hem een tweede en derde kans te geven zich te bekeren. N. verhardde zijn hart niet zoals Farao deed; N. werd onderwezen, viel terug en werd weer hersteld. Net als sommige gelovigen: niet onwillig, maar te lui om Gods weg te zoeken.

In hoofdstuk 5 zien we dat aan het eind van de ballingschap, in de laatste nacht van het Babylonische Rijk, God en Daniël weer vergeten zijn. Daniël was nu over de 80 en afgoderij vierde hoogtij. Gods openbaring kondigt het oordeel aan over een koning die zijn geschiedeniskennis had kunnen gebruiken om de soevereine God te vrezen, maar ervoor koos dat niet te doen;¹⁶ vandaar het oordeel dat resulteerde in de overname van Babylonië door de Meden en Perzen. Het gouden hoofd werd vervangen door de borst en armen van zilver, zoals Daniël eerder voorspeld had.¹⁷ Het was een indirecte krachtmeting: de materiële goden versus de Allerhoogste:¹⁸ dit was Zijn laatste ontmoeting met het verdwijnende Babylon.

Hoofdstuk 6 toont de *vijfde* krachtmeting. Daniëls jaloerse collega's daagden Gods macht uit hem te redden, en dat kostte ze het leven; niemand kan God gelijkstellen aan heidense afgoden en dat overleven.¹⁹ De eerste ontmoeting tussen God en het nieuwe wereldrijk inspireerde de koning een belijdenis uit te spreken, zoals die van Nebukadnezar. Dat was opnieuw een krachtig getuigenis voor alle natiën.²⁰ De karakters van Daniël en zijn seculiere collega's contrasteren sterk. Daniëls levenslange Goddelijke opleiding kwalificeerde hem om te regeren, in tegenstelling tot zijn jaloerse, machtshongerige en zichzelf zoekende medewerkers. Op dezelfde wijze zullen zij die nu met Christus wandelen later met Hem regeren²¹, terwijl de goddeloze regeerders van vandaag nooit meer autoriteit zullen hebben.

In 539 v.Chr. hield het Babylonische Rijk op te bestaan. De enige rechtvaardige overlevende was Daniël. In de toekomst wordt het afgodische wereldwijde systeem, in Openbaring ‘Babylon’ genoemd, teniet gedaan. Daniël en de Openbaring verhalen over krachtmetingen waarin God de goden vernietigt.

¹² Dan. 4:1-3,30

¹³ Dan. 4:27-29

¹⁴ Dan. 4:36; vergelijk Dan. 2:21 met 4:17,25,32

¹⁵ Dan. 4:34b,35,37

¹⁶ Dan. 5:2-6; 11,12; 22-28

¹⁷ Dan. 2:32,39

¹⁸ Vergelijk 5:4,23 met 5:18-30

¹⁹ Dan. 6:20,24

²⁰ Vergelijk Dan. 2:47; 3:28,29 en 4:49 met 6:25

²¹ Dan. 7:18,22b,27 en Op. 3:21 & 20:4b,6b

